

ærede Medlem sagde, at han beklagede, at Lyngsies Ord og Handlinger ikke stod i noget godt Forhold til hinanden. Jeg skal ikke komme dybere ind paa dette, thi jeg tror ikke, det er rigtigt at fortabe sig i den Slags Ting her; men jeg kunde ikke undlade at lægge Mærke til, at det ærede Medlem fra Kolding ogsaa her paa dette Sted til Trods for det, hans store Læremester, Grundtvig, har sagt, at i Kirken skal der ikke tales Politik, og i Rigsdagen skal der ikke prædikes, alligevel citerede forskellige Skriftsteder, og der var da navnlig et, som gik mig til Hjerte; det lød saaledes: Guds frygt med Nøjsomhed er en stor Vinding. Ja, jeg haaber ikke, det ærede Medlem vil have det udlagt saaledes, at alle skal leve efter Læresætningen: Nøjes med det, I have! Jeg tror, at de fleste Præster dog er kommet bort fra at kræve, at det skal efterleves bogstaveligt. Hvorvidt det er rigtigt eller ikke rigtigt, at Guds frygt med Nøjsomhed er en stor Vinding, skal jeg ikke, da det er et teologisk Emne, diskutere med det ærede Medlem fra Kolding, men det forekommer mig, at naar det ærede Medlem angriber Lyngsie for, at hans Ord og Handlinger ikke svarer til hinanden, gælder dette ogsaa det ærede Medlem selv. Jeg vil efterlyse det ærede Medlems Nøjsomhed, da han under Præstelønningslovens Behandling her i Rigsdagen kæmpede for, at Præsterne skulde have Adgang til at tage Betaling 2 Gange for Udførelsen af kirkelige Handlinger: de skulde ikke alene have Offer og Accidenser afløst, men de skulde have Lov til at tage lidt ved Siden af. Det synes mig ikke at tyde paa Nøjsomhed. Det er ikke nogen personlig Anklage i og for sig mod det ærede Medlem fra Kolding. Jeg kender det ærede Medlem saa godt og ved, at han personlig som Præst og som Menneske har udøvet meget godt, som mange siger ham Tak for. Men det ærede Medlems Politik her forstaar jeg ikke, og jeg benytter gerne den Lejlighed, som det ærede Medlem som Præst har givet mig, til at give en anden æret Kaldsfælle af det ærede Medlem en venskabelig Sinkadus. Deter Modepræsten Olfert Ricard, som jeg har et godt Øje til. Denne Mand stod nemlig forleden paa sin Prædikestol i Garnisonskirken og skældte den danske Rigsdag regulært ud, fordi vi, som han sagde, nu vilde røve disse Indtægter fra ham. Det er en Mand, der, efter hvad der er oplyst gennem Pressen, gennem disse Gaver har sig en lille Ekstra-

indkomst paa 11 000 Kr. om Aaret i Øjeblikket, og det er disse 11 000 Kr., der brænder; dem vil han ikke gerne af med. Det er jo menneskeligt, men det er ikke den Slags Ting, som jeg synes egner sig til at føres frem paa en Prædikestol. Jeg kan ikke lide, naar Præster møder med Ridderkors paa en Prædikestol, og jeg kan heller ikke lide, naar de der taler om, at deres Indtægter er for smaa, selv om Gud skal vide, at mange Præster har haft for smaa Indtægter i disse Aar. Jeg kan bedre lide de Præster paa Københavns Vesterbro, der, trods en Indtægt af 2 800 Kr., gaar rundt og øver en Barmhjertighedsgerning i deres Sogn. Jeg tror, det er disse Præster, der gør Kirken og Kristendommen godt, medens det er Olfert Ricard, der ganske vist i disse Dage har staaet i Kristelig Forening for unge Mænd Aften efter Aften og talt om det frygtelige Frafald fra Kirken, det er ham og hans, der jager Folk bort fra den danske Folkekirke.

L. D. Rasmussen: Jeg skal allerførst tillade mig at komme med en Hentilling til den højtærede Trafikminister. Det drejer sig om en Togforbindelse fra det sydlige Jylland gennem Fyn, som vi havde for Krigen begyndte, hvor Toget passerede Odense omkring ved 8-Tiden og var her i København ved 12 $\frac{1}{2}$ -Tiden. Det var en Forbindelse, som havde stor Betydning for Odense som for hele Fyn, og jeg beklager, at denne Togforbindelse blev afbrudt, men det var jo nødvendigt af Hensyn til Brændselsvanskelighederne, som Statsbanerne den Gang havde, og jeg er naturligvis ikke blind for, at disse Vanskeligheder endnu i betydelig Grad er til Stede; men jeg vil alligevel henstille til den højtærede Trafikminister, om det ikke maa blive en af de første Forbindelser, der maa blive genoptaget, saa snart Forholdene overhovedet tillader det.

Det næste, jeg vil henvende mig til den højtærede Trafikminister om, er Banegaardsforholdene i Odense. Banegaarden i Odense er jo forholdsvis ny, det er ikke mange Aar siden, den blev taget i Brug, men den er efter min Mening indrettet ret upraktisk. Vi har der en Forhal — efter Forholdene endog en ret stor Forhal —, men den er meget uhyggelig og kold paa Vinterdage. Ventesalene er kun smaa og utilstrækkelige, saa at Publikum væsentlig er henvist til Perronerne, der er aabne. Vi har kun een Tunnel, der fører fra Banegaarden over til de forskellige